4.

Марко и Арапинъ.

Довело е Марку безъ либе да ходи,
конче си възседна земя да обходи,
земя да обходи, либе да си найде.
Земя е обходилъ, либе не намѣрилъ,
кончето си пусна, на кахъръ се двади;
не то яде Марку, нето винце пие.
Разбрали са горски самодиви,
вили самовили, диви посестрими,
да на Марка хоберъ допразили,
да не търси Марко, да са некахъри.
Либе му найдохме лика и прилика,
като два стрька планинска аглика.
Конче да възседне, къмъ Дунавъ да иди.

БЪЛГАРИЯ
ГЕРБОВА МАРКА
50
ПЕТДЕСЕТЬ СТОТ.
50